Lokomotiva

Poletíme?

G D
1. Pokaždé, když tě vidím, vím, že by to šlo.
Emi C A když jsem přemejšlel, co cítím, tak mě napadlo, G D jestli nechceš svýho osla vedle mýho osla hnát, Emi C jestli nechceš se mnou tahat ze země rezavej drát.
G D Emi C R: Jsi Lokomotiva, která se řítí tmou, G D Emi C jsi indiáni, kteří prérií jedou, G D Emi C jsi kulka vystřelená do mojí hlavy, G D Emi C jsi prezident a já tvé spojené státy.
 Přines' jsem ti kytku, no, co koukáš, to se má. Je to koruna žvejkačkou ke špejli přilepená a dva kelímky vod jogurtu, co je mezi nima niť, můžeme si takhle volat, když budeme chtít.
R:
3. Každej příběh má svůj konec, ale né ten náš, nám to bude navždy dojit, všude kam se podíváš, naše kachny budou zlato nosit a krmit se popcornem, já to každej večer spláchnu půlnočním expresem.
R:
4. Dětem dáme jména Jessie, Jeddej, Jad a John, ve stopadesáti letech ho budu mít stále jako zvon, a ty nestratíš svoji krásu, stále štíhlá kolem pasu, stále dokážeš mě chytit lasem a přitáhnout na terasu.
R:
R: